

Поотрезвѣх са ил. св. поотрезвлюсь: Когато ти с поотрезвеле, станале и гледатъ юдинъ на други и не могатъ да са познаять. *Кн. 165.*

Поотрий ил. св. пооботру: Ты сълзи проливашъ? поотрий съзитъ си. *Зк. 115.*

Поотрѣсъх са ил. св.—отъ нѣщо, повстрихну съ себя что либо: Това происходи отъ нашъ простотъ, въ които смы потънали, па не мыслимъ да си поотрѣсимъ нѣкога отъ нея. *Л. Д. 1871 р. 155.*

Пооттѣглих ил. св. пооттяну;—на страна, поотведу въ сторону: Попъ Георги ма хвана за ржавътъ пооттѣгли ма малко на страна и пошѣпва ми. *З. 50.*

Поохтѣвамъ ил. дл. начинаю охать, стонать: И колчимъ ся по- болѣваше жена ми или поохтѣваше отъ нѣщо, трѣперихъ отъ страхъ. *Х. II, 60.*

Попадия (**Попадия Ц.**) с. ж. **Попадийка** ум. попадъ: Загрижила са попадната, че израсла на попътъ брада. *Кн. 44.* Попадната попъ Русевица. *Л. Д. 1870 р. 165.* Хайде да зѣмем Марийка За самодѣвска попадя. *Д. 1, 11—12.* Оставилъ попътъ попадийката и оувилъ комшийката. *Кн. 101.*

Попадињ ил. св. спущусь, опущусь (*о туманъ*): Отъ яснина темна мѣгла,—попаднала, Ситна роса заросила. *М. 12.* Попаднале до три темни мѣгли Попаднале во Стамбала града. *ib. 37.* о косъ: Нейната дѣлга коса попада. *Зк. 107.* **Попадињ** (са) попадусь: Драганъ попадналъ са въ капанътъ, сиромахътъ! *З. 84.* Ако Стана да би са попаднала подъ нохтете на планинските гадини, то и тие би имале малко по-милостиви сърца. *ib. 18.*

Попара с. ж. **Попарка** **Попарица** ум. кушанье изъ черстваго хлѣба, который обливаютъ кипяченой водой и размѣшавъ кладутъ масла и сыру (родъ тюри): У юдна жена допиле госте, а тя нѣмала съ кѣкво да ги гости, и казала имъ: Ахъ! да имаше сирене, надробила бихъ попара, да ви госта! Ниис донесохме сирене, казала юдна изъ гостенкитѣ. Добре че сте са потканили да донесете сирене и ако да имаше хлѣбъ надробила бихъ попара, казала стопанка.—Ниис имаме и хлѣбъ.—Когато ю така попарата ю готова, по идете, та донесете дръвца и водица. *Кн. 25.* Бѣлгарети по селата и малкыти градовце употребляватъ изобщо за хранѣ сутринѣ (за закуска) попаръ съ спрене. *Л. Д. 1873 р. 81.* Мазна чорбица, попара съ млѣко—сѫ най-харна храна, която поноси за малки дѣца. *ib. 72 р. 136.* Стани, жено, фѣркъ попара! И ми стана опалена, Да ми сѣркатъ фѣркъ попара. *М. 284.* Знаю ти Щиганинъ: извара ли ю за попара, или попара за извара. *Кн. 48.* Изводете котлето да направимъ малко топла попарица на дѣцата, че и на насъ. *Зк. 9.*